

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กษิรา เทียนส่องใจ. (2550). การศึกษาวิเคราะห์อภัยทานเพื่อจัดการความขัดแย้งในสังคมไทย ปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ พ.ม. (พระพุทธศาสนา). อญชญา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- กัญญาณัฐ พานทอง. (2558). การเมืองและความขัดแย้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก. ภาคนิพนธ์ รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กุญชรี คำชาญ. (2553). การบริหารความขัดแย้ง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.novabizz.com/NovaAce/Relationship/Conflict_Management.
- 1 กรกฎาคม 2559.
- ขาวจิต บุนนาค. (2554). “ความขัดแย้ง VS ความรุนแรง,” วารสารนักบริหาร. 31 (3) : 138 - 140.
- เฌมิก้า โกธิรัตนานนท์. (2551). ความขัดแย้ง. ชลบุรี : สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- “ความไม่เป็นธรรมในการแต่งตั้งรักษาการเจ้าอาวาส,” (10 พฤษภาคม 2558).
- จันท์นิวัฒน์. หน้า 18.
- จิรเดช เกตุประยูร. (2556). “วิธีระงับความรุนแรงตามแนวคิดในทางพุทธศาสนาเดร瓦หา,” รายงานวิจัย. นครปฐม : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- “โจรห่มเหลืองนั่ง รักษาการเจ้าอาวาส สูบเงินวัด ล้วน 12 ล้าน,” (29 กุมภาพันธ์ 2559).
- ไวยรัฐ. หน้า 17.
- ฉันทนา บรรพศริโชติ. (2541). ความขัดแย้งในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยวัฒน์ สถาอาณันท์. (2539). สันติทฤษฎี วิถีวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโภมลคีมทอง.
- ชัยเสถียร์ พรมครี. (2550). การจัดการความขัดแย้งในองค์กร. กรุงเทพฯ : ครีเอชั่น.
- นรินทร์ องค์อินทร์และชนิกานต์ มาฉะศิรานนท์. (2552). การจัดการความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ธรรมกมการพิมพ์.
- นางสาว ว. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาร์ลักษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์. (18 สิงหาคม 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.
- เนตร์พันณา ยาริชา. (2553). การจัดการสมัยใหม่ = Modern Management.
- กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- บริษัทผลิตัญญะ. (2558). แนวทางปฏิบัติเรื่องความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Guideline Conflict of Interest). ระยะง : บริษัทผลิตัญญะ.

บุญยมานาค แสงเงิน. (2553). การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา.

กรุงเทพฯ : รวมสารสืบ.

เบญจวรรณ ชุมทอง. (2552). เปลี่ยนความขัดแย้งให้เป็นความสุขในที่ทำงาน : HAPPY WORKPLACE. สังχາ : กองแผนงาน มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ประศิทธิ์ ฤลบุญญา. (2557). “ความขัดแย้งและการจัดการความขัดแย้งตามหลักพระพุทธศาสนา,”
รายงานวิจัย. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

เปรน ติณสุลานนท์. (2548). แนวทางพระราชดำริสู่การบริหารจัดการภาครัฐ. กรุงเทพฯ :
สำนักนายกรัฐมนตรี.

พรนพ พุกพลพันธ์. (2544). การบริหารความขัดแย้ง. กรุงเทพฯ : เชื่อมรู้.

พรสุข หุ่นนิรันดร์ และคณะ. (2552). ความขัดแย้งในองค์กร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

พระ ฯ. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาวัลกษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.

(18 กันยายน 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.

พระ ด. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาวัลกษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.

(18 ธันวาคม 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.

พระ ต. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาวัลกษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.

(27 พฤษภาคม 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.

พระ บ. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาวัลกษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.

(5 กันยายน 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.

พระ ว. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาวัลกษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.

(27 พฤษภาคม 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.

พระ ศ. นามสมมติ. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาวัลกษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.

(18 กันยายน 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.

พระเทพปริยติเมธี (สุจิ ศิริโร). (2556). ภาวะผู้นำเชิงพุทธกับการจัดการความขัดแย้ง
ในสังคมไทย. คุณภูนิพนธ์ รป.ค. (รัฐประศาสนศาสตร์).

อยุธยา : จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระธรรมปัญก (ปอ. ปัญโต). (2538). ถลวยความขัดแย้ง. กรุงเทพฯ : สำหรับมิก.

_____. (2546). พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

พระมหาดาวถายม วชิรปัญโญ. (2551). ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในอินเดีย. กรุงเทพฯ :
พิมพ์สาย.

- พระมหาสุชาติ สุชาโต. (2548). การศึกษาวิเคราะห์หลักธรรมและวิธีการใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในลิลิตตะลงพ่าย. วิทยานิพนธ์ พ.ม. (พระพุทธศาสนา). อุบุรยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาหารมาธ ชุมมาโล (นิธิบุณยการ). (2548). รูปแบบการจัดการความขัดแย้ง โดยพุทธสันติวิชี ศึกษาวิเคราะห์กรณีถุ่มน้ำแม่ตาช้าง จังหวัดเชียงใหม่. คุณวินิพนธ์ พ.ด. (พระพุทธศาสนา). อุบุรยา : จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระเมธีธรรมารณ์. (ประยูร ชุมนิจิโต). (2551). การปักครองคุณะสงมีไทย. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เพิ่มศักดิ์ เพิ่มพูน. (2535). คู่มือการศึกษาพระราชนิยมุณฑิคุณะสงมี. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2550). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2556). การจัดการการดำเนินชีวิต. พิษณุโลก : กองการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- แม่ชี พ. นามสมมติ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เสาร์ลักษณ์ บุญเมือง เป็นผู้สัมภาษณ์.
 (18 สิงหาคม 2560). ที่วัดแห่งหนึ่ง จังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.
- วราภรณ์ ตระกูลสุขุมดี. (2553). การทำงานเป็นทีม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก. (2558). ประวัติพระอาจารย์ธรรมรัตน์ ชุมมาโล. จันทบุรี : ขจรเกียรติ.
- วันชัย วัฒนศักพท. (2551). ความขัดแย้ง: หลักการและเครื่องมือแก้ปัญหา. นนทบุรี : สถาบันพระปักเกล้า.
- _____. (2554). ความขัดแย้ง: หลักการและเครื่องมือแก้ปัญหา. ขอนแก่น : ศิริกันท์อฟเช็ค
- วิศิษฐ์ วงศิริ. (2552). สุนทรียสนเทศ. กรุงเทพฯ : สวนเจนมีนา.
- วุฒิเดช เทวกุล. (2554). จริยธรรมสำหรับนักบริหาร. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ศิริวรรณ มนอตระพุง. (2559). “การจัดการความขัดแย้งในองค์กรอย่างสร้างสรรค์,” วารสารวิทยาศาสตร์ปริทัศน์. 6 (2) : 195 - 197.
- สถาบันพระปักเกล้า. (2557). ความขัดแย้ง. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.impressionconsult.com/web/index.php/articles/462-article29102012.html>.
- 22 มิถุนายน 2560.
- _____. (2557). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน. นนทบุรี : สถาบันพระปักเกล้า.

- สมบัติ สำรางชัยณรงค์. (2545). “แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้ง,” *รัฐประศาสนศาสตร์*. 1 (3) : 15-16.
- สันทัด ศศิวัฒน์. (2551). การเจรจาต่อรอง. กรุงเทพฯ : บุ๊กส์เซ็นเตอร์.
- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2535). ฉบับที่ 5 ว่าด้วยเรื่องพระสังฆาธิการ หมวด 5.
- กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- เสริมศักดิ์ วิศวัลกรน์. (2545). ความขัดแย้ง การบริหารเพื่อสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ตะเกียง.
- อรปรียา วสุമหันต์. (2554). พุทธวิธีจัดการความขัดแย้งในทศนะของพระไภ困惑 วิสาโล.
- วิทยานิพนธ์ พ.ม. (พระพุทธศาสนา). อุปุธยา : จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อรุณ รักษธรรม. (2546). ทฤษฎีบริหารองค์การสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Montana, P.J. and Charmov, B.H. (2008). *Management*. New York: Barrons.
- Robbins, S.P. and Judge, T.A. (2013). *Organizational Behavior*. New Jersey: Pearson Education.
- Sills, D.L. (1968). *International Encyclopedia of the Social Sciences*. New York: Macmillan.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี